

GÜNCE'L

Aylık Bilgi Bülteni

Yıl 6 - Sayı 50

Eylül 2012

Merhaba

Günce'L Bülten'in 6. yılında sizler ile yeni bir eğitim dönemine daha başlamanın heyecanını yaşıyoruz. 2007 yılında hazırladığımız ilk bülten-den bu zamana bizim için her bir sayının ayrı bir yeri var. Geride bıraktığımız 5 yıl boyunca siz değerli meslektaşlarımız olumlu geri bildirimle-riniz ve desteğiniz ile yanımızda oldunuz. Teşekkür ederiz.

Her ne kadar bu eğitim dönemi akıllarda pek çok soru ile başlasa da herkes için verimli bir dönem olması dileğiyle...

Okulluluk Detoksu!: Yine Yeni Yeniden Okul Sıraları

Psikolojik Danışmanlık Eğitim ve
Grup Çalışmaları Merkezi

www.guncedanismanlik.net
info@guncedanismanlik.net

T: 0216 3807685
T/F:0216 3807802

Kokulu silgiler, kutu şeklindeki çantalar, ucu bıçak ile sivriltilen kalemler, Pazar ge-cesi boyanan ayakkabılarla yaşanan okul yılları dönemi kapanalı çok oluyor.. Ama hala okullar, öğrenciler var, dersler var, ödevler var. Belki de eskisinden daha da "okullu" geçiyor günler. Uyuyan çocuklarla dolu servisler, site kapısında bekleyen ço-cukları okula götürmek için "toplarken", aynı çocuklar hava karardığında servislerinde kendi dijital dünyalarına gömülerek evlerine geri geliyorlar.

21.yüzyıla ait bu okul manzaraları her Eylül ayında tekrarlamaya başlıyor, ta ki yaz gelip de "tatil" başlayana kadar. İlköğretim okulları farklı yerlerde farklı isimlerde farklı yaklaşımlarda da olsalar, 4+4+ 4 de olsa, 5+3 de olsa, her çocuğun hayatının kabaca 10 yılında yer alıyor. Peki "okullu" olmaya da moda tabir ile detoks gerekir mi? Ya da yalın bir okulluluk mümkün mü?

*"Hızlandırılmış bir çocuğun frustrasyon ve çöküntü yaşama ihtimali daha fazladır" –
Galina Dolya*

Gazetelerde gördüğümüz "12 yaşında üniversite bitirdi" haberleri her anne babayı – belki- heyecanlandırırsa da gelişim basamaklarını atlama zıplama çıkmanın uzun dö-nemde yararlı sonuçlar getirmediği bilinir. Gelişim, basamakları atlamak (veya basıp sıçramak) değil, bitmeyen bir süreç dahilinde bireyin kendi varlığının özgün hızına uygun olan ile yol almaktır. Böyle bakıldığında 6 aylıkken yürütülmeye çalışılan bir bebek nasıl ironik/trajik gözükürse, zihinsel, ruhsal ve fiziksel gelişiminde henüz "oraya" gelmemiş bir çocuğu çekiştirmek de aynı oranda üzücüdür.

Günümüz okullarında ve eğitim anlayışında geçerli olan "erken iyidir" prensibi konuşulmasa da ebeveynleri mutlu eden bir gizli mesaj taşır. Çocuğunun akranlarından "erken" okuyan, yazan, satranç oynayan bir gelişim çizgisinde olması, eğer ço-cuk kendi gelişim hızında takip edilmezse içinde bin bir tehlike taşır. Eğitimcinin en önemli görevi bu "erkenci" çocuklar hak-kında vereceği geri bildirim belki de bir "müjdem i isterim!" havası ile değil, bilgilendirici ve yönlendirici bir ışıktadır.

Nitekim, "hazır" olmadığınız malzeme ile karşılaşmak sizi bir çita daha zıplamaya sevk etse de, sebep olduğu içsel stres uzun dönemde karşınıza tekrar çıkabilir. Erken okullu olmanın veya hazır değilken gereğinden fazla yüklenmenin stresinin yanı sıra bunlar da çocuklar için zorlayıcı olacaktır:

- * Kendini küçük/yetersiz/geride hissetme,
- * "Ben" ve "diğerleri" arasındaki farkı kapamak için zorlu bir uğraş verme,
- * Duyusal veya sosyal anlamda hazır olmadığı süreçlerin yükünü başka şekillerde açığa vurma,
- * Öğrenmeye olan "hevesin" uzun dönemde "sıkılmaya" dönüşmesi,
- * Akademik her türlü malzemedan hoşlanmama, hatta somatik tepkiler geliştirme,
- * Başarma/başarmama/rekabet üçlemesinde hırpalanmak.

Okullu Hayatın Detoksu

Haftanın 5 günü, 8 saat geçirilen okul hayatının çocuk için sıkıcı/gerilim yaratan/zorlayıcı/mecburi etkisini en aza indirmek için;

*"Öğrenme" yi vurgulamak: Her gün/akşam "Bugün bana yeni öğretebileceğin ne var?" veya "Bugün en çok neyi öğrenirken eğlendin?" diye sormak.

*Rutin parçalarını oluştururken çocuğun katkısını arttırmak: Okul öncesi kahvaltı için haftalık bir menü oluştururken belirli günlerde "Benim menüm" günü olmasını sağlamak.

*Akademik işlerin yapılacağı mekanı olabildiğince "hayat"ın içinden görüntü ve malzemelerle zenginleştirmek. Amaç tabii ki dikkati dağıtan objelerle dolu bir masa hazırlamak değil. Ama geçen yaz tatilinde topladığı taşların masanın üzerinde kağıt ağırlığı olarak durmasında bir sakınca olmaz.

*Okul sonrası zamanlarda, dijital dünyanın sunduğu (!) eğlencelerin yanı sıra, fiziksel egzersize zaman ayırmak. Bedenin iyi hissetmesinin önemini atlamamak.

*Evde yaşayanları ilgilendiren etkinliklerin hemen hemen hepsine ufak da olsa katkısının olmasını sağlamak, böyle-

ce "öğrencilik işi"nin yansira gündelik hayat döngüsünün de içinde olmalarına imkan vermek: alışveriş, sofra hazırlamak, yemek yapmak, bahçe/balkon işleri ile ilgilenmek, kendi atıştırmalıklarını pişirmelerine izin vermek.

*Akademik işlerin, ödevlerin, projelerin yapımında arka fonda müzik çalmayı denemek, böylece hem dikkat ve konsantrasyonu arttırmak hem de farklı duyuların aynı anda çalışmasını sağlamak.

*Dergi, gazete okumak, tiyatroya gitmek, müze gezmek, sergileri ziyaret etmek gibi aslında "sıkıcı" gözükse ama öğrenmeyi farklı yönlerden teşvik edici ve geliştirici etkinlikleri çocuğunuzla beraber yapmak.

*İmkan varsa "okul arkadaşları" dışında da bir arkadaş grubu oluşturmayı başarabilmek. Böylece okul kültüründen başka paylaşımlarda da bulunulmasını sağlamak.

*Cumartesi ve Pazar günleri koşturmaca ile geçen hobi/kurs/sosyal etkinliklerin yanı sıra, farklı ve yeni tecrübelerin hayatımıza girmesine izin vermek. Gerekirse özen göstererek planlamak. Yeni bir yemek, yeni bir yer, yeni bir "öğrenme" tecrübesi veya bir "bakış açısı" sizi de "rutin"den çıkaracaktır.

GünceL'in Önerdikleri

Kitabın Adı: Çocuklar Okulu Neden Sevmez

Yazar: Daniel T. Willingham

Yayınevi: İthaki Yayınları

Beynimize nasıl çalışıyor? Nasıl öğreniyoruz? Niçin unutmuyoruz? Çocuklar niçin derste anlatılanları değil de Yıldız Savaşları'nı hatırlıyor?

Daniel T. Willingham, zihinsel faaliyetlerin nasıl düzenlendiğine ilişkin en güncel bilgileri değerlendirip, okul ve eğitim bağlamında bunlardan nasıl yararlanabileceğimizi açıklıyor.

Başta öğretmenler olmak üzere, anne-babalar, öğrenciler ve "nasıl öğrendiğimiz" konusunu öteden beri merak eden herkes, bu kitapta çarpıcı olgular ve faydalı önerilerle karşılaşacak.*

*Kitabın Arka Kapağından

Kitabın Adı: Hani Okulu Sevecektim

Yazar: Olcay Güner

Yayınevi: Morpa Kültür Yayınları

Yaklaşık 20 yıldır okul çağı problemleri ile uğraşan Olcay Güner; okul sorunu olan çocukların her birinde var olan güçlü alanları belirleyip, o yönde ilerlemelerini sağlamanın, anne baba ve öğretmenler olarak en önemli sorumluluğumuz olduğunu düşünüyor. Okul problemleri doğru ele alındığında, gelecekte 'hayat başarısı'na dönüşebiliyor. 'Hani Okulu Sevecektim!' ailelere ve öğretmenlere yol göstermenin yanında, öğrencilere de okul verimlerini arttırmaları ve geleceğe hazırlamaları için pek çok ipucu sunuyor.*

*Kitabın Arka Kapağından